

Nr. 353 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation torsdag den 5. september 2019

Nøgleord: Hvad er det, jeg bruger sommetider.

Godmorgen. I dag er det den 5.9.2019, og vi skal have morgenmeditation nr. 353. Jeg kigger lidt på tallet 353 og synes, det er et interessant tal. Det må være noget, der vil noget, og det er det jo selvfølgelig også. Så kiggede jeg lidt på den 5.9. så kan jeg huske, at det var der det rigtig satte startskuddet for mig til at arbejde med den åndelige udvikling. 5.9. 1977. Det var på det tidspunkt, min gamle kæreste hun døde, det var hendes dødsdag. Men for os er det vores livsdag, fordi vi vil skabe nyt liv, i alt det vi ser, nyt liv, og det ville jeg også dengang. Når man ser, hvordan ting går til grunde, uden at man kan gøre noget ved det, så får man en fast beslutsomhed på, at det vil man ændre på, og det bliver så ens retning resten af livet, at man vil ændre på de ting, der er i stagnation, som ikke kan fungere længere og skabe nye muligheder, nye relationer. Det var det, jeg startede med den 5.9.1977.

Jeg så lige sådan for mit indre blik, hvordan og hvorledes man skulle gribe tingene an i dag. Så vil jeg vælge at sige, jeg står ved en korsvej, en korsvej som en indre iagttagelse, der står jeg i mit fysiske legeme. Jeg ser en bil, der kommer ind fra højre side, jeg ser en lidt ældre bil. Jeg ser fire mennesker, der snakker i den. Jeg kan se, ham der kører bilen, det var en af mine betroede medarbejdere til udvikling meget tidligere i livet. Han sidder og snakker med de andre. Han vælger bare at køre op over fortovet og så køre forbi mig. Han ser mig ikke, og jeg tænker, at det var da mærkeligt, kan man virkelig have haft så meget med et andet menneske at gøre og løfte og inspirere så meget, at de bare er optaget af deres eget liv. Ok, sådan ser udvikling også ud for mange mennesker. Det kan vi lige tænke over et øjeblik.

Nu vil jeg så gå lidt mere ind til det væsentlige. Jeg får en tilskyndelse til at fortælle jer lidt om, at vi har mange veje at gå, rigtig mange veje at gå. Jeg vil prøve at vise jeg nogle eksempler på, hvordan man kan gå, hvad man kan gøre. Vi er før gået tilbage i vores fortid, nye indsigter. Nu skal vi være her i nutiden. Vi går hen ad en vej, en ældre vej, den vej vi går hen til, går på, den fører hen til en rund plads, og på den runde plads der kan man se, at der er syv veje, man kan gå ud på, syv nye veje. Så skal man til at vælge, hvilken vej vil jeg betrede, og hvor fører de hen de veje. Vil jeg være åben for mulighederne? Eller vil jeg gå tilbage, den vej jeg kom fra? Jeg sidder lige og tænker på, at jeg måske vil gå tilbage til det, jeg kom fra. Så opdager man, at vejen ikke eksisterer mere, den stopper inde i cirklen, og der er syv nye veje. Man ser lige som belægningen inde i rundingen, det er sådan rødbrune belægninger, det ligner en form for fliser, man kan se, det er en ældgammel belægning. Det virker lige som om, der har været mange andre her det samme sted. Der er en tendens til, at man ikke kan umiddelbart se verdenshjørnerne, men jeg har sådan en fornemmelse af, at jeg vil gå en lille smule mod venstre for, hvor jeg står. Så tænker jeg på, at den vej vil jeg nok gøre til morgendagens sol. Jeg tænker på, jeg vil gerne se en ny solopgang. Men der er også nogle andre veje, der trækker. Men så vælger jeg faktisk at gå den modsatte vej i stedet for ind i solopgangen, som jeg har en fornemmelse af, det er. Jeg kan ikke se, der er noget, det er bare noget, der fortæller mig, at det er solopgangen, man går ud mod. Jeg vælger at gå den anden vej. Jeg har indtryk af, at der er nogen, der har brug for mig.

Jeg begynder ligesom at gå lidt ud til højre, og så begynder jeg at følge en gammel vej, en gammel støvet vej. Og den går ud til nogle klipper. Det vil sige, at vejen stopper ude ved nogle store klipper. Så tænkte jeg på, nå hvad skal jeg så her? De var så høje de her klipper, så jeg ikke sådan kunne bestige dem. Så tænkte jeg på, at jeg også kunne gå tilbage igen. Men da opdagede jeg igen, at der er ingen vej tilbage, der er kun klipperne, og jeg er omgivet af klipperne. Jeg tænker så, hvad er det så for nogle evner, jeg ikke anvender dagligt, som jeg måske har mulighed for at ændre at arbejde med her? Jeg tænker ved mig selv, du bruger det jo sommetider Peter. Hvad er det, jeg bruger sommetider? Mit æteriske syn. Så bestemmer jeg mig til at ville anvende det, fordi jeg kan mærke inde i klipperne, inde i bjergene, der er noget, der beder om hjælp, der er noget, der er fastlåst, totalt fastlåst. Jeg bruger så mit æteriske syn til at se ind i klipperne. Jeg kan se langt dybt ind i klipperne, et

væsen der er låst fast, et væsen. Jeg tænker ved mig selv, jeg må hellere se, om jeg kan befri det væsen. Så gør jeg så det, at jeg omdanner mig til æterisk bevidsthed. Det betyder, at gennem mit æteriske legeme der strømmer jeg ind i klippen. Inde i klippen der kan jeg så se, der er en meget gammel bevidsthed, der er låst fast, en bevidsthed jeg godt kan anvende, jeg kan hjælpe. Nu er jeg her på det fysiske stadie, og jeg kan mærke tyngden i klippeformationerne, det er meget sammenlåsede, men jeg vælger at være levende herinde inde i klippen, at være en levende mand fyldt op med kærlighed. Kommer helt hen, kan begynde at kommunikere på et helt andet plan end jeg nogensinde har forestillet mig, jeg rummede af bevidsthed. Det ligger noget ud over min fatteevne. Men jeg begynder at kommunikere med det væsen i klipperne og siger, jeg vil tage vedkommende med ud på det jordiske plan, og vedkommende siger ok, jeg vil gerne gå med dig, men mine legemer er fastlåste i bjerget. Så siger jeg til vedkommende med en indre bevidsthed, men ved du hvad, jeg er kommet for at hente dig, jeg tager dig med ud igen, jeg vælger at tage dig med ud, du følges med mig ud af bjerget igen.

Jeg tager vedkommende med og ser, at det er et kæmpestort væsen, der er fastlåst i bjerget. Jeg formår at tage vedkommende med i den fulde størrelse, det vil sige de tunge molekyler og det hele, jeg tager det hele med, og jeg tager vedkommende med uden for bjerget, ud, op et helt nyt sted, ikke lige der hvor jeg var før men ud i en oplyst enhed, ud i et oplyst sted, og der ser jeg så det store flotte væsens fulde størrelse. Jeg begynder så at believe det væsen med ny livsenergi, ny livsglæde, kærlighed, tillid. Jeg ved, jeg har min åndelige bevidsthed inde i mig. Jeg kan gå ind, hvor det skal være i de forskellige naturriger, og hente det der er låst. Jeg kan befri alle, uanset hvilket niveau de er på. Alle de ting bliver mere og mere bevidste inde i mig, idet jeg har frigjort det der væsen, som var fastlåst i tusindvis af år. Det vil sige, vi får lige pludselig sat en ny dimension til rådighed her i menneskeriget, dyreriget og andre riger. Idet jeg begynder at believe væsenet for at gøre livet funktionsdygtigt igen, så sker der forandringer inde i min bevidsthed, idet jeg believer. Jeg ser væsenets skønhed, lys og udstråling, fantastisk stort væsen som kommer fra et andet solsystem, og jeg begynder at se det væsens omfang og bevidsthed og ser, jeg er blevet beriget på alle måder lige her.

Jeg får så en tilskyndelse til at believe vand med energi, med kærlighed, tillid og visdom.

Den her oplevelse jeg fortæller om, det er en oplevelse, jeg har haft for ca. 15 år siden. Det resulterede i, at på messerne der omdannede jeg vand til livsenergi, livsglæde, og den psykiske energi i vandet belivede andre mennesker i deres syge områder. Det vil sige, man kan omdanne det syge område til nyt liv og ny livsglæde og at kunne få andre til at kunne bruge deres evner. Så det vil sige, det i virkeligheden var magien, der var sluppet løs, magien, kærligheden, tilliden og mange flere store evner, som ligger inde i mig, som er under udfoldelse, lige som I er i stand til at modtage det i. Det der er vigtigt, det er, når I laver sådan en proces, så vil det opstå nye evner inde i jer. Man gør bare det, der skal til og kun tænke på at det er det, man gør. Man lægger overhovedet ingen opmærksomhed ind til sig selv, men man går ind i opgaven med hele sit liv og sit livsengagement. Det er det, der skal til for at forvandle og arbejde med magi, og så bliver man beriget af sådan nogle oplevelser resten af livet i alle inkarnationer, og der begynder man selvfølgelig at vælge bevidst, hvor man kan lave den største udfoldelse. Men hvis I nu begynder her i dag gennem den proces, jeg lige har snakket om her, og så I begynder at bruge jeres healende evner til at oplade vandmolekyler med og så gør vand helligt til anvendelse af vand som helbredende kræfter. Når I går ind i det, med den åbenhed jeg gjorde, så sker der en forandring. Men hvis I lader andre ting sive ind i jeres bevidsthed, så er der ingen magi. Det er op til jer, hvordan I ønsker at gøre det, så her er der sådan en frit valgs opgave.

Jeg vil gerne sige godmorgen til jer alle sammen og ønske jeg en fantastisk dag den 5.9.2019, morgenmeditation nr. 353. Jeg ønsker jer en velsignet dag.

Peter L Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk